

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 03 marca 2015 roku (data prezentaty) małoletni powodowie: A. S. (1) urodzony (...) i K. S. urodzony (...), reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową A. S. (2), wnieśli o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego D. S. wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12 grudnia 2012 roku, w sprawie o sygn. akt XIII RC 584/12, z kwot po 300 zł do kwot po 800 zł miesięcznie na każde z dzieci /k. 1 – 3/.

Pozwany, D. S., wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz obciążenie strony powodowej kosztami procesu /k. 13 – 20, 106/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obowiązek alimentacyjny pozwanego D. S., na rzecz małoletnich powodów A. i K. S., ustalony został wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12 grudnia 2012 roku, w sprawie o sygn. akt XIII RC 584/12, na kwotę po 300 zł miesięcznie na każde z dzieci. Kwota alimentów była uzgodniona przez rodziców małoletnich, z uwagi na spłatę, przez pozwanego, wspólnych zobowiązań finansowych rodziców małoletnich. Zgodnie z rodzicielskim planem wychowawczym, sporządzonym w toku postępowania rozwodowego, D. S. nabył prawo do kontaktów z dziećmi w pierwszy i trzeci weekend miesiąca od godziny 10:00 w sobotę do godziny 18:00 w niedzielę; w dzień powszedni, przy czym w tym przypadku ojciec dzieci powinien powiadomić ich matkę z dwudniowym wyprzedzeniem; w wakacje letnie przez okres trzech tygodni, a trzy tygodnie miały być dzielone pomiędzy rodziców małoletnich w sposób przez nich ustalony, oraz przez 1 tydzień w okresie ferii zimowych. W rodzicielskim planie wychowawczym zostały także ustalone kontakty ojca z dziećmi w okresie dni świątecznych i świąt rodzinnych. Małoletni powodowie mieszkali wówczas z matką we W., w mieszkaniu dziadków macierzystych. Pozwany był żołnierzem zawodowym, zarabiał około 3 800 zł miesięcznie. Utrzymywał regularne kontakty z dziećmi, ponosił dodatkowe koszty ich utrzymania, partycypował w kosztach edukacji dzieci /k. 212 – 216, 220 akt sprawy Sądu Okręgowego we Wrocławiu sygn. XIII C 584/12, k. 92 – 94, 125 – 126 akt przedmiotowej sprawy/.

Aktualnie sytuacja stron jest następująca:

Małoletni A. S. (1) ma 10 lat, a małoletni K. S. niespełna 8 lat. Od lutego 2015 roku małoletni mieszkają z matką oraz jej partnerem w W., w wynajmowanym segmencie mieszkaniowym. Udział matki dzieci w kosztach wynajmu domu (2 000 zł) pokrywany jest z pieniędzy otrzymywanych z tytułu wynajmowanego, przez dziadków ojczystych małoletnich, mieszkania we W.. W skład miesięcznych kosztów utrzymania dzieci matka zaliczała następujące wydatki: opiekunka 2 000 zł, sport dodatkowy 100 zł, ubrania 500 zł, wyżywienie 1 000 zł, wczasy 3 000 zł, ferie zimowe 1 500 zł /k. 2, 92/.

A. S. (2) ma 41 lat. Zatrudniona jest na podstawie kontraktu menadżerskiego, w ramach którego deklaruje miesięczne wynagrodzenie w wysokości 3 000 zł netto plus procent od wypracowanego przez jej zespół zysku. Korzysta ze wsparcia finansowego rodziców, wspomagających finansowo także małoletnich powodów /k. 2, 92 – 94/. Według twierdzenia rodziców A. S. (2), pracodawca ich córki ma problemy z wypłacalnością; wynagrodzenie matki małoletnich, w okresie wypłacalności pracodawcy, osiągało kwotę rzędu 7 000 –

8 000 zł miesięcznie /k. 93/. Według pozwanego matka małoletnich zarabia około 10 000 – 15 000 zł netto miesięcznie /k. 127/.

Pozwany D. S. ma 36 lat. Jest żołnierzem zawodowym w stopniu kapitana. Otrzymuje wynagrodzenie w wysokości około 3 800 zł netto miesięcznie. Posiada prawo do dodatkowego uposażenia rocznego /k. 40 – 48/. Zawarł nowy związek małżeński. Żona pozwanego zarabia 3 200 zł netto, nie posiada dzieci. Poza małoletnimi powodami pozwany nie posiada innych dzieci. Pozwany mieszka w W. w mieszkaniu należącym do żony. Miesięczny koszt utrzymania mieszkania to około 920 zł /k. 49 – 51/. Pozwany partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania. Pozwany utrzymuje z synami regularny kontakt. W czasie kontaktów zapewnia małoletnim odpłatne formy rozrywki – teatr, kino, muzea. Kupuje synom prezenty, ubrania, książki, zabawki. Sfinansował synom roczny kurs jazdy konnej za kwotę 1 000 zł /

k. 112 – 114/. Dofinansował koszty wakacji dzieci w kwocie 1 500 zł /k. 108/. Żona pozwanego uczy małoletnich języka angielskiego. W roku szkolnym 2013/2014 pozwany finansował obiady szkolne syna A. w kwocie około 100 zł miesięcznie. Uzasadnione potrzeby każdego z synów pozwany ocenił na kwotę 700 – 800 zł miesięcznie /k. 13 – 17, 22 – 28, 33 – 39, 40 – 48, 125 – 128/. Od 2015 roku pozwany przekazuje na utrzymanie dzieci kwoty 600 – 800 zł miesięcznie /k. 29 – 32, 109 – 111/. Pozwany spłaca kredyt hipoteczny zaciągnięty w trakcie związku małżeńskiego z A. S. (2), w miesięcznych ratach po około 800 – 1 000 zł. Spłacił w całości dwa kredyty zaciągnięte wspólnie z matką powodów; kredyt na samochód, w wysokości około 50 000 zł oraz kredyt zaciągnięty na rozpoczęcie działalności gospodarczej przez matkę powodów w wysokości około 50 000 zł. Nadal spłaca kredyt studencki w miesięcznych ratach po około 240 zł /k. 49 – 56, 125 – 128/. W ubiegłym roku pozwany doznał wypadku w czasie skoku spadochronowego. Po wypadku podjął leczenie, którego koszt oszacował na kwotę 1 500 – 2 000 zł /k. 57 – 59/.

W 2012 roku pozwany uzyskał dochód w wysokości 70 331,91 zł brutto, w 2013 roku w wysokości 64 344,60 zł brutto, a w 2014 roku w wysokości 64 319,60 zł brutto /k. 67 – 69/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, a w szczególności: zeznań pozwanego /k. 125 – 128/, zeznań świadków: G. S. /k. 92 – 93/, P. S. /k. 93 – 94/, zeznań podatkowych pozwanego /k. 67 – 69/, orzeczenia kończącego oraz planu wychowawczego z akt sprawy Sądu Okręgowego we Wrocławiu sygn. akt XIII RC 584/12.

Z uwagi na nieusprawiedliwione niestawiennictwo przedstawicielki ustawowej Sąd pominął dowód z jej przesłuchania w charakterze strony.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 krio, rodzice mają obowiązek świadczeń względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Jak stanowi natomiast treść art. 135 § 1 i 2 krio, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Zmiana obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 138 krio, możliwa jest w razie zmiany stosunków tzn. wtedy, gdy zmianie ulegają uzasadnione potrzeby uprawnionego albo możliwości zarobkowe zobowiązanego. Zmiana taka musi jednak być istotna.

W ocenie Sądu od dnia poprzedniego orzeczenia alimentacyjnego nastąpiła istotna zmiana, w rozumieniu art. 138 kro, uzasadniająca podwyższenie obowiązku alimentacyjnego pozwanego do kwoty 500 zł miesięcznie na każde dziecko.

Dotychczasowa kwota alimentów ustalona została w oparciu o zgodne stanowisko rodziców małoletnich w toku postępowania rozwodowego, poprzedzone zobowiązaniem pozwanego do spłaty wspólnych (z matką dzieci) zobowiązań finansowych. W toku przedmiotowego postępowania Sąd zweryfikował aktualne uzasadnione potrzeby dzieci i ocenił je na poziomie kwot po około 800 – 900 zł miesięcznie. Bezzasadnie matka dzieci domaga się od pozwanego partycypowania w kosztach wakacji i ferii dzieci, bowiem pozwany także spędza z dziećmi część wakacji i ferii, pokrywa wówczas koszty utrzymania i wypoczynku dzieci. Zasadności zatrudniania opiekunki do dzieci oraz jej ewentualnego wynagrodzenia matka dzieci nie wykazała. Dzieci są w wieku szkolnym, w ocenie Sądu nie wymagają opieki opiekunki, a z całą pewnością opiekunki na cały etat.

Od dnia poprzedniego orzeczenia alimentacyjnego istotnej zmianie nie uległy możliwości zarobkowe rodziców małoletnich. Pozwany osiąga zarobki zbliżone do zarobków z daty rozwodu. Spłacił dwa wspólne, z matką małoletnich, kredyty. Nadal spłaca kredyt hipoteczny. Powyższa okoliczność nie może stanowić jednak podstawy do oddalenia powództwa. Ciężar spłaty zobowiązań z okresu małżeństwa spoczywa na obojgu byłych małżonkach. Jeżeli pozwany zgodził się przejąć w całości spłatę tych zobowiązań będzie mógł rozliczyć nakłady własne na majątek wspólny w toku postępowania o podział majątku wspólnego. Aktualnie, po spłacie dwóch zobowiązań, suma obciążeń finansowych pozwanego uległa zmniejszeniu. Sąd dostrzega, iż alimenty nie są jedyną formą udziału pozwanego w życiu dzieci. Pozwany zapewnia dzieciom odpłatne formy rozrywki, utrzymuje regularne kontakty z dziećmi. Niemniej jednak to matka jest pierwszoplanowym opiekunem dzieci i to na matce spoczywa większy wkład osobisty w opiekę i wychowanie dzieci. Podstawy do oddalenia powództwa nie może stanowić sposób spędzania kontaktów z dziećmi czy ilość/rodzaj atrakcji, jakie pozwany zapewnia wówczas dzieciom. Alimenty służą bowiem zaspokajaniu realnych, bieżących kosztów utrzymania dzieci. Dobrowolnie podwyższenie, przez pozwanego, alimentów na dzieci od 2015 roku oznacza, w ocenie Sądu, iż pozwany także ma świadomość wzrostu uzasadnionych potrzeb dzieci od daty wyroku rozwodowego. Mając na uwadze aktualne koszty utrzymania dzieci, wkład osobisty w opiekę i wychowanie małoletnich Sąd uznał za zasadne zwiększenie obowiązku alimentacyjnego pozwanego do kwoty 500 zł miesięcznie na rzecz każdego z synów. Aktualne możliwości zarobkowe pozwanego, w ocenie Sądu, pozwalają zarówno na spłatę kredytu, jak i partycypowanie w kosztach utrzymania dzieci w łącznej kwocie 1 000 zł.

Pozostałe uzasadnione potrzeby dzieci powinna finansować matka małoletnich. Matka małoletnich powodów nie złożyła do akt sprawy zeznań podatkowych. Sama deklaruje dochody rzędu około 3 000 zł miesięcznie, które może przeznaczyć na utrzymanie dzieci oraz własne potrzeby. Możliwości zarobkowe matki małoletnich, w ocenie Sądu, minimum dwukrotnie przekraczają deklarowane dochody. Udział matki dzieci w kosztach wynajmu segmentu pokrywa dochód z mieszkania wynajmowanego we W. przez dziadków macierzystych małoletnich powodów. Matka małoletnich aktualnie nie spłaca zobowiązań finansowych.

Mając zatem na uwadze aktualną sytuację zarobkową i majątkową rodziców małoletnich powodów oraz wymiar ich wkładu osobistego w pieczę i wychowanie małoletnich Sąd uznał, udział pozwanego w kosztach utrzymania dzieci powinien być wyższy od udziału matki.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na mocy art. 133 § 1 i 3 krio w zw. 135 § 1 i 2 krio w zw. z art. 138 krio, Sąd orzekł, jak w sentencji.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.